

Најлепше
божићне и новогодишње
приче

Препричала Стефанија Леонарди Хартли

Превела
Дијана Радиновић

Живот и пустиловине Деда Мраза

Прича Л. Френка Баума

Илустровала Алесандра Фузи

Била једном једна чаробна шума у којој су живе-
ли виле и вилењаци, патуљци, гноми и нимфе.

Њима је владао **мудри** Ак,
господар шуме, и свако је **марљиво**
обављао задатак који му је Ак задао: весели патуљ-
ци старали су се о биљу и цвећу, набусити **гноми**
пазили су животиње, непристрасне *виле* штити-
ле су људе, а прекрасне **нимфе** чувале су дрвеће.

Једног мразног **ПРОЛЕЋНОГ** јутра једна нимфа бистрих плавих очију, светле и **прозирне** коже и косе боје лешника што јој је у увојцима падала на рамена, чупала је коров око корења једног **храсња**. Звала се Несила. Зачувши неке чудне звуке, решила је да зађе дубље у шуму. Избила је на један велики пропланак и тамо пронашла румену буцкасту **бебу**. Дирнута тим призором, нимфа је узела бебу у наручје, но тиме је прекршила закон шуме који је њеним житељима **БРАНИО** да имају икав додир са људским бићима. Чим је за то сазнао, Ак ју је изгрдио рекавши јој:

„Ту бебу ниси смела таћи!
Врати је тамо где
ће је ко наћи!“

Али нимфа стаде да
га преклиње:

*„Мала је, глад-
на и сасвим сама.
Док не порасте, не
буде с нама!“*

Несила га је толико молила,
кумила и преклињала да је
на крају успела да **УБЕДИ**
господара шуме да јој пове-
ри малог дечака на стара-
ње. Наденула му је име
Мраз, по мра-
зном јутру
у ком га је
нашла.

И тако је Мраз одрастао
са становницима шуме
и у **СКЛАДУ** с природом и
постао снажан и одважан
младић. Једне вечери Ак је
позвао све становнике
шуме да се окупе око
ВАТРЕ и рекао им:

„Наш је дечко сад стасао,
у младића порастао,
у њему се жеља буди
да открије ко су људи.
С њима ће се сутра срести,
у свет ћу га ја повести.“

Сви се сложише с његовим **предлогом**, укључујући и Мраза, те се сутрадан ујутру њих двојица винуше и полетеше. Док се чврсто држао за Аков појас, који их је обојицу учинио **НЕВИДЉИВИМ**, Мраз је летео над пољима и градовима и мало-мало узвикивао од **чуда**:

„Цркве, фарме, градови и села,
људска је земља прекрасна цела!
А срце ми пева кô у рају
кад зачујем дивну дечју грају!”

Кад се вратио у шуму, Мраз је изјавио:

„Иако вас волим срцем целим,
у свет ћу ипак поћи, да децу веселим!“

Несила и остали житељи шуме
тешка срца га пусти-
ше да оде.

Неки од њих пођоше
са њим и отпратише га
до **бујне** ливаде крај
реке. Тамо су му гноми
помогли да сагради
колибу од прућа, патуљ-
ци су му донели **храну**,
а виле су му поклони-
ле вунену **одећу** и све
потрепштине за кућу.

А онда су сшнїзлн зима и хлагне зимске ноћи.

Како би се разонодио, Мраз је решио да ДЕЉЕ дрвене фигурице по угледу на своју мачку и да их боји јарким *бојама*. После неколико недеља направио их је толико да није више имао где у колиби да их држи, па их је однео у најближе село да их **ПОКЛОНИ** деци.

Вест о лепим дрвеним мацама **брзо** се пронела по целој области и убрзо су на **врата** почела да му долазе деца чак издалека у нади да ће их и она добити. Мраз је мало промислио, па је уз помоћ патуљака саградио **радионицу** да може да прави лутке, возиће и бројне друге играчке и поклања их својим малим **ОБОЖАВАОЦИМА**.

Како би преносио дарове, Мраз је направио **санке** и у њих упрегао чаробне **летеће** ирвасе, које су му позајмили гноми, како би могао да стигне и у најудаљеније крајеве. Ирваси су, међутим, смели само **једном** годишње да напуштају шуму, па је Мраз решио да ће на свој пут полазити

на Бадње вече.

Године су пролазиле и Мраз је остарио. Да га награди за његову **ВЕЛИКОДУШНОСТ**, једног дана у посету му је дошао Ак и поклонио му свој **Ћлашћ** који је давао **БЕСМРТНОСТ** ономе ко га носи. И тако је Мраз, кога су сви сад већ звали Деда Мраз, заувек могао да децу широм света *усрећује* својим даровима.

